RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 109.665 van 6 augustus 2002
in de zaak A. 97.868/XIV-782

In zake : XXX,
die woonplaats kiest bij
advocaat A. DESWAEF,
kantoor houdende te 1000 BRUSSEL,
de Wynantsstraat 23

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door :
1. de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen,
2. de minister van Binnenlandse Zaken.

--

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van Congolese nationaliteit, op 7 november 2000 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 10 oktober 2000 tot bevestiging van de beslissing van de minister van Binnenlandse Zaken van 5 juli 2000 tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten, aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 12 oktober 2000;

Gezien het verzoekschrift dat de verzoekende partij op dezelfde dag heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van dezelfde beslissing;

Gelet op de artikelen 4 en 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST, op grond van artikel 26 van voormeld koninklijk besluit;

Gelet op de beschikking van 30 januari 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 20 maart 2002;

Gehoord het verslag van staatsraad G. DEBERSAQUES;

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. PENELLE, die loco advocaat A. DESWAEF verschijnt voor de verzoekende partij, van adjunct-adviseur C. LECHAT, die verschijnt voor de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, en van advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de minister van Binnenlandse Zaken;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de verzoekende partij België binnenkomt op 11 januari 2000 en zich vluchteling verklaart op 13 januari 2000; dat op 5 juli 2000 de minister van Binnenlandse Zaken beslist tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten; dat op 10 oktober 2000 de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen deze beslissing bevestigt; dat dit de thans bestreden beslissing is;

> "Vooreerst moet worden vastgesteld dat een aantal tegenstrijdige verklaringen de geloofwaardigheid van betrokkenes relaas in ernstige mate ondermijnen.
> Zo stelde betrokkene in haar verklaringen in dringend beroep (16 augustus 2000) dat op 9 november 1999 haar vriend F. samen met een andere vriend, genaamd Gislain bij haar thuis aankwam - waarbij ze uitdrukkelijk bevestigde dat deze maar met twee waren -, dat ze daar bleven tot op 11 november 1999 militairen Gislain en haar huishoudster kwamen oppakken en dat F. toen kon ontsnappen. Tegenover de Dienst Vreemdelingenzaken (28 juni 2000) daarentegen verklaarde ze dat F. samen met zijn vrienden op 9 november 1999 bij haar aankwam en dat de militairen op 11 november 1999 de huishoudster en een vriend van F., wiens naam ze beweert niet te kennen, arresteerden. In het verhoor op de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde ze ook dat F.en zijn vrienden voor hun geheime missie wapens wilden verdelen in Kinshasa, iets wat ze in dringend beroep niet alleen niet vermeldde, maar zelfs uitdrukkelijk ontkende. Verder stelde betrokkene in dringend beroep dat ze op 10 december 1999 A. overigens met succes, uitstuurde om haar (gearresteerde) huishoudster te gaan zoeken, en dat ze twee dagen later, op 12 december 1999, A. naar haar huis stuurde, waarvan deze terugkwam met het bericht dat het huis leeg was, terwijl ze tegenover de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde dat ze op 10 december 1999 A. eerst naar haar huis stuurde, waarvan deze terugkwam met de melding dat het leeg en stukgeslagen was en dat -iets wat ze in dringend beroep niet vermeldde - de militairen hen nog regelmatig kwamen zoeken, en dat ze A. daarna, op dezelfde dag, haar huishoudster liet gaan zoeken.";

2. Overwegende dat de verzoekende partij in haar in het Frans opgesteld verzoekschrift uitdrukkelijk stelt te kiezen voor de procedure in het Frans; dat te dezen de verzoekende partij de vernietiging vordert van de beslissing van de commissaris-generaal houdende bevestigende beslissing van weigering van verblijf; dat te dezen het gebruik van de talen in de rechtspleging voor de Raad van State wordt geregeld door artikel 51/4, § 3, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf,

de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet); dat uit het overgelegde administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij op 13 januari 2000 om bijstand van een tolk Lingala taal heeft verzocht; dat, overeenkomstig § 2, derde lid, van het voornoemd artikel 51/4, vervolgens het Nederlands als taal van het onderzoek werd aangeduid en dat de verzoekende partij hierover werd geïnformeerd; dat uit het voorgaande volgt dat de zaak voor de Raad van State in het Nederlands dient te worden behandeld; dat het verzoek wordt afgewezen;

3.1.1. Overwegende dat de verzoekende partij een eerste middel aanvoert dat luidt als volgt :

"Attendu que l'Exposante prend un premier moyen tiré de la violation des articles 2 et 3 de la loi du 29 juillet 1991 relative à la motivation formelle des actes administratifs, pour la circonstance que la Partie Adverse ne motive pas adéquatement l'acte entrepris, ainsi notamment, elle relève des contradicitons qui n'en sont pas véritablement, ou sinon ne pouvant manifestement pas fonder le refus de l'asile.

Que sur ce point, la Partie Adverse constate que l'Exposante avait affirmé au Commissariat Général que le 9 novembre 1999, son, ami F. était avec un autre ami, nommé Gislain, qu'ils étaient donc venus chez elle à deux, et qu'au contraire, devant le délégué de l'Office des Etrangers, elle aurait déclaré que son copain F. était arrivé avec ses amis, et partant l'Exposante a clairement dit que son copain était arrivé avec un ami; toutefois, il avait d'autres collègues à Kinshasa, voilà pourquoi elle a affirmé que son ami F. et ses amis voulaient distribuer des armes à Kinshasa pour leur mission secrète.

Qu'elle ne connaissait d'ailleurs pas le détail de la mission que son copain militaire et son ami, ainsi que d'autres collègues militaires, menaient à Kinshasa pour le compte de la Rébellion du M.L.C., qu'elle a néanmoins signalé que ladite mission était secrète.

Qu'il en va de même lorsque la Partie Adverse relève que l'Exposante a déclaré devant le délégué du Commissaire Général, lors de l'examen du recours urgent, qu'elle avait envoyé A. le 10 décembre 1999 pour se rendre compte de la situation chez la bonne et que deux jours après, le 12 décembre 1999, elle envoya A. à sa maison, d'où elle est revint dire que la maison était vide. Que cette version des faits est de toute vraisemblance, la plus plausible, alors que selon le délégué de l'Office des Etrangers, l'Exposante aurait dit que le 10 décembre 1999, elle avait d'abord envoyé A. chez elle, d'où elle revînt dire que la maison était vide et saccagée, et que le jour même elle est allée chez la bonne.

Qu'ici, sans doute qu'il y eut, soit une mauvaise audition de l'interrogateur, ou sinon, compte tenu du maigre niveau d'appréhension de l'Exposante, qu'elle se serait mal exprimée, mais qu'il est clair que si l'on ne recherchait pas résolument les contradictions, on aurait dû aisément rencontrer la demande de celle-ci.

Que l'Exposante constate que la Partie Adverse a examiné sa demande d'une manière telle que c'est exactement comme si elle ne recherchait que les contradictions, en tout cas cela semble le but premier, sans pour autant chercher si l'on a tenu compte du niveau d'appréhension de l'Exposante, personne n'ayant pas été à l'école, si à l'image du récit relayé par celle-ci, en aucun cas elle ne pourrait, de toute vraisemblance, rencontrer le prescrit de la Convention de Genève.

Qu'il n'a jamais pourtant en plus été contesté que, pour pouvoir rejeter une demande d'asile au stade d'admissibilité même, cela devrait être manifestement non fondé, ce qui est très loin d'être le cas, vu la somme d'indices pertinents révélateurs d'une crainte raisonnable de persécution.

Qu'on ne saurait, enfin, fonder un refus d'asile sur n'importe quelle contradiction, et qu'en toute hypothèse, il y a tout de même lieu de privilégier une déposition claire, cohérente et pertinente, eu égard au niveau d'appréhension très bas de l'Exposante, par rapport à une incohérence dont on ne perçoit pas que, à un autre stade de la procédure, celle-ci voulait simplement résumer les faits.

Que cette motivation est inadéquate, et donc contraire aux articles 2 et 3 de la loi du 29 juillet 1991 relative à la motivation formelle vantée par l'Exposante.";

3.1.2. Overwegende dat, ofschoon de verzoekende partij haar middel steunt op de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, uit de uiteenzetting van het middel blijkt dat zij de motieven kent doch betwist dat de opgegeven motieven de beslissing kunnen dragen; dat zij met andere woorden de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert; dat nagaan of de motieven pertinent zijn, immers de materiële motiveringsplicht betreft; dat het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht;

Overwegende dat het niet tot de bevoegdheid van de Raad van State behoort zijn beoordeling van de gegrondheid van het dringend beroep in de plaats te stellen van die van de bevoegde administratieve overheid; dat de Raad van State in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd is na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van dit dringend beroep is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan in redelijkheid tot haar besluit is gekomen;

Overwegende dat de bestreden beslissing tot het besluit komt dat de asielaanvraag bedrieglijk is op grond van tegenstrijdigheden met betrekking tot het aantal militairen dat op 9 november 1999 bij haar thuis aankwam, de naam van één van de militairen, de missie waarvoor haar vriend naar Kinshasa was teruggekeerd en de gebeurtenissen die plaatsgrepen na de inval in haar huis;

Overwegende dat de verzoekende partij niet ontkent dat de gegevens waarop de tegenstrijdigheden gebaseerd zijn, steun vinden in de overgelegde stukken doch stelt dat het geen echte tegenstrijdigheden zijn of althans dat die klaarblijkelijk de bestreden beslissing niet kunnen dragen;

Overwegende dat de verzoekende partij, wat het aantal militairen, de naam van één van hen en de missie betreft, stelt dat er nog collega's van haar man in Kinshasa waren en dat ze geen details van de missie kent omdat het een geheime missie was; dat zij wat de gebeurtenissen betreft van na de inval in haar huis, de tegenstrijdigheden wijt aan een slecht begrip van de ondervrager of aan het zich slecht uitdrukken van de verzoekende partij die, gezien haar laag opleidingsniveau, slechts een klein bevattingsvermogen heeft; dat de verzoekende partij hieraan toevoegt dat er enkel naar tegenstrijdigheden is gezocht terwijl zij, rekening houdend met haar laag bevattingsvermogen, toch een duidelijke, coherente en pertinente verklaring heeft afgelegd en terwijl een asielaanvraag in de ontvankelijkheidsfase enkel kan worden afgewezen als het gaat om een kennelijk ongegronde asielvraag;

Overwegende dat de verzoekende partij in haar kritiek op de eerste drie tegenstrijdigheden niet verder komt dan een uitleg die zij achteraf in haar verzoekschrift geeft en die neerkomt op een andere beoordeling van de vaststellingen van de commissaris-generaal; dat haar verantwoording van de gebeurtenissen van na de inval neerkomt op een blote bewering, waarvan geen begin van bewijs wordt aangeboden noch geleverd; dat zij zelfs niet aangeeft bij welk interview een misverstand ontstond; dat er bovendien aan herinnerd dient te worden dat redelijkerwijze van een asielzoeker, ongeacht zijn bevattingsvermogen, mag verwacht worden dat hij op eerste verzoek een volledig en coherent asielrelaas geeft waarin duidelijk de redenen worden aangegeven die aanleiding gaven tot zijn vlucht; dat immers de beslissing van een persoon om zijn land te verlaten dermate fundamenteel en ingrijpend is, dat hij normaliter bij machte moet zijn om desbetreffend een volledig en coherent verhaal te vertellen; dat de voorgaande algemeenheden of argumenten, die allen neerkomen op een andere feitelijke beoordeling van de zaak, de Raad er niet kunnen toe brengen aan te nemen dat de commissaris-generaal bij de beoordeling van de verklaringen van verzoekende partij en de eruit blijkende tegenstrijdigheden, de grenzen van de hem wettelijk toegekende appreciatiebevoegdheid zou hebben overschreden; dat ten slotte de verzoekende partij er ten onrechte van uitgaat dat de commissaris-generaal zijn beslissing in de fase van de ontvankelijkheid enkel kan steunen op het kennelijk ongegrond karakter van de asielaanvraag, de commissaris-generaal kan zijn beslissing in dringend beroep, zoals in casu, ook steunen op het bedrieglijk karakter van de asielaanvraag;

Overwegende dat het eerste middel niet gegrond is;

3.2.1. Overwegende dat de verzoekende partij een tweede middel aanvoert dat luidt als volgt :

> "Attendu que l'Exposante tire un second moyen de la violation du principe général selon lequel l'autorité administrative est tenue de statuer en prenant connaissance de tous les éléments pertinents de la cause, lorsque comme en l'espèce, le Commissariat Général Aux Réfugiés et Aux Apatrides n'a tenu compte que d'éléments défavorables à l'étranger (...), ne relevant qu'une contradiction qui n'en est en réalité pas une, par rapport même à la masse d'informations relayées par celle-ci, et pourtant, on aurait dû confronter cette pseudo-contradiction à l'ensemble du récit, on se serait rendu compte que cet argument ne résistait pas un instant à l'analyse, vu que cet élément pris isolément ne pouvait en rien diminuer la rigueur des indices pertinents de craindre raisonnablement d'être persécutée dans le pays qu'elle a fui.";

3.2.2. Overwegende dat de Raad van State geen algemeen rechtsbeginsel bekend is dat stelt dat de administratieve overheid gehouden is bij haar beslissing rekening te houden met alle relevante gegevens van de zaak; dat voor zover de verzoekende partij doelt op een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel, zij enkel poneert dat de commissaris-generaal slechts rekening heeft gehouden met de voor haar negatieve elementen en dat hij haar had moeten confronteren met de zogenaamde tegenstrijdigheden;

Overwegende dat de eerste kritiek neerkomt op een blote beweringen die niet door enig begin van bewijs ondersteunt wordt; dat dergelijke beweringen, de Raad er niet toe kunnen brengen aan te nemen dat de commissaris-generaal bij de beoordeling van het dringend beroep, de grenzen van de hem wettelijk toegekende appreciatiebevoegdheid zou hebben overschreden; dat wat het tweede element betreft, in het raam van de schending van de zorgvuldigheidsplicht, op de commissaris-generaal niet de plicht rust om een kandidaat-vluchteling te confronteren met tegenstrijdigheden, vaagheden of ongeloofwaardigheden; dat het zorgvuldigheidsbeginsel enkel betekent dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zijn beslissing moet stoelen op een correcte feitenvinding; dat hiervoor voor zoveel als nodig, kan worden verwezen naar de uiteenzetting betreffende het eerste middel; dat de verzoekende partijen derhalve niet aantoont hoe de zorgvuldigheidsverplichting werd geschonden met betrekking tot deze beslissing; dat het tweede middel niet gegrond is;

3.3.1. Overwegende dat de verzoekende partij een derde middel aanvoert dat luidt als volgt :

> "Attendu que la Partie Exposante relève un dernier moyen pris de la violation, notamment des articles 52, 57, 62 et 63 de la loi du 15 décembre 1980 et des droits de la défense, vu que la décision d'irrecevabilité de la demande de l'Exposante est prise au stade d'admissibilité, alors que la candidate a donné plusieurs éléments qui, naturellement, nécessitaient une instruction au fond (...), que pour pouvoir refuser l'asile à ce stade de la procédure, il eût fallu que celle-ci soit manifestement non fondée, ce qui n'est pas démontré, vu que celle-ci est loin d'être truffée de véritables incohérences qui seraient à même de miner la crédibilité de celle-ci.
> Qu'en pareil cas, la motivation reposant sur un motif qui n'est pas clairement établi, de manière non douteuse, est peu scrupuleuse et ne répond donc pas aux exigences de l'article 62 de la loi du 15 décembre 1980.";

3.3.2. Overwegende dat de verzoekende partij in dit middel de schending aanvoert van de artikelen 52, 57, 62, en 63 van de vreemdelingenwet en van het recht van verdediging;

Overwegende wat de aangevoerde schending van de rechten van verdediging betreft, het volstaat te stellen dat die op het administratief-rechtelijke vlak alleen in tuchtzaken bestaan; dat derhalve de rechten van verdediging niet van toepassing zijn op administratieve beslissingen die worden genomen in het raam van de vreemdelingenwet;

Overwegende wat de schending van artikel 62 van de vreemdelingenwet betreft, uit de uiteenzetting van het eerste middel is gebleken dat zij de motieven kent en er zelfs kritiek op heeft kunnen formuleren; dat hieruit volgt dat voldaan is aan het doel van de formele motiveringsplicht vervat in artikel 62 van de vreemdelingenwet;

Overwegende wat de aangevoerde schending van artikel 52 van de vreemdelingenwet betreft, kan worden verwezen naar de uiteenzetting betreffende het eerste middel;

Overwegende ten slotte dat niet kan worden ingezien op welke wijze de artikelen 57 en 63 van de vreemdelingenwet zijn geschonden aangezien artikel 57 betrekking heeft op de vreemdeling wiens hoedanigheid van vluchteling door de commissaris-generaal werd ingetrokken en artikel 63 op de beroepsmogelijkheden tegen administratieve beslissingen en de verplichte vermeldingen in de kennisgeving ervan; dat het middel bovendien op zulk een summiere wijze is ontwikkeld het de Raad van State niet toelaat de wettigheidscontrole uit te oefenen;

Overwegende dat het derde middel niet gegrond is;

4. Overwegende dat de verzoekende partij geen gegrond middel tot nietigverklaring heeft aangevoerd; dat er derhalve grond is om toepassing te maken van artikel 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen; dat de vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 173,53 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zes augustus tweeduizend en twee, door :

de HH.	G. DEBERSAQUES,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
	B. COLLIN,	toegevoegd griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

B. COLLIN. **G. DEBERSAQUES.**